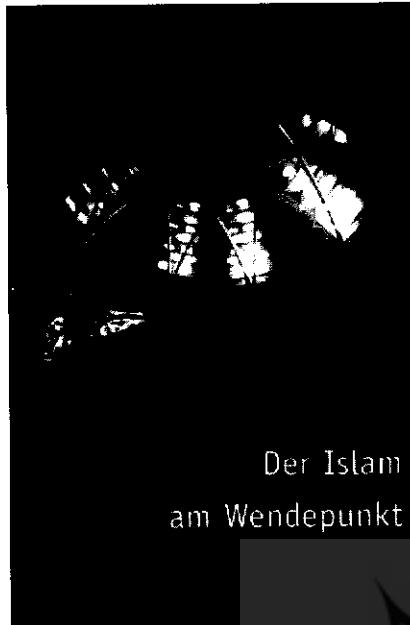

جهان اسلام بر سر دوراهی

خسرو ناقد

و از فعالان جتنی زنان مسلمانانند و در زمرة «اصلاح طلبان» و متفکران مسلمان به شمار نمی‌ایند. با این همه، شخصیتی چون شیرین عبادی، گرچه خود را در شمار اندیشمندان اصلاح طلب مسلمان نمی‌داند، اما همواره بر نیاز به تفسیری تازه از اسلام که بر مبنای آن زمینه تحقق حقوق بشر و احترام حقوق زنان فراهم آید، تاکید داشته است.

از دیگر چهره‌های طرفدار حقوق زنان، جمال البنا، برادر کوچکتر حسن البناه بینانگذار اخوان‌المسلمین مصر است که در دهه پنجاه میلادی، مدت زمانی نیز ریاست اتحادیه دفاع از زندانیان سیاسی را در مصر به عهده داشت. او که از منتظران روحاًیان سنی‌الازهر و از مخالفان تفسیرهای رسمی از قرآن است، با استناد به نص صریح قرآن که می‌گوید: «ان اکرمکم عندهله انتیقیم» (همان‌گرامی تربیت شما نزد خداوند، پرهیزکارترین شمامست) بر این باور با می‌نشاند که خداوند در قرآن تفاوتی میان زن و مرد، دارا و ندار و میان نژاد و ملت‌های گوناگون قائل نشده است. جمال البناه نه تنها با روحانیت اهل تسنن مخالف است، بلکه با هر نهادی در جهان اسلام که مدعی اختصار تولیت دین و تفسیر رسمی متون دینی است، سر ناسازگاری دارد.

چهره‌های اسلام اروپایی

«چهره‌های اسلام اروپایی» عنوان فصل دیگری از کتاب است که به معرفی شخصیت‌های اختصاص یافته است که کمتر در کشورهای اسلامی شناخته شده‌اند و حوزه تأثیرگذاری آنان بیشتر در میان مسلمانان کشورهای اروپا یا آمریکای شمالی است. اینان که کمایش از فرهنگ و مناسبات موجود در غرب شناختی کافی دارند، از روش‌ها و راههای ارتقا طبقی مدرن در تبلیغ نظرات خود سود می‌جوینند. این بخش از کتاب با معرفی طارق رمضان، یکی از نوادگان حسن البنا، آغاز می‌شود و با آشنایی با دیدگاهها و فعالیت‌های صهیب بن شیخ، بکرالبقاء، فتح‌الله گولن و عبدالحکیم مراد ادامه می‌یابد.

طارق رمضان در حال حاضر یکی از چهره‌های جنجال‌برانگیز در رسانه‌های غربی است و نظرات بحث‌انگیز و سخنان دوپهلوی او بازتاب‌های متواتر در کشورهای مختلف در بی داشته است. او که اینک در سویس سکونت دارد، توانسته است برای طرح دیدگاه‌های خود به بهترین شکل از رسانه‌های مدرن سود جوید و توجه جوانان مسلمان شهرهای بزرگ اروپا را به خود جلب کند.

صهیب بن شیخ، مفتی شهر مارسی (فرانسه) نیز که دانش آموخته دانشگاه الازهر مصر است و دوره دکتری خود را در سورین به پایان رسانده است، گرچه توانسته نظر

امروزه با شنیدن نام «اسلام» بر ذهن بسیاری از شهروندان جوامع غربی پرسش‌هایی از این دست نقش می‌بندد: اسلام دین جنگ است یا صلح؟ اسلام و مسلمانان چه نسبتی با عملیات خشونت‌آمیز دارند؟ آیا اسلام ستم بر زنان و سرکوب دیگر ندیشان را روا می‌دارد؟ خردورزی چه جایگاهی در اسلام دارد؟ آیا اسلام با دمکراسی در تضاد است؟ علل دشمنی جهان اسلام با جهان غرب چیست و آیا این خصوصیت بدی است؟ و سرانجام آنکه آیا دوران کنونی نقطه عطفی در تاریخ اسلام است و جوامع مسلمان اینک، در آستانه هزاره سوم میلادی، بر سر دوراهی قرار گرفته‌ند؟

به تازگی کتابی در آلمان با عنوان «جهان اسلام بر سر دوراهی» منتشر شده است که نویسنده‌اند در محدوده مقالاتی کوتاه، شماری از چهره‌های سرشناس جهان اسلام و تئی چند از متفکران مسلمان را معرفی کنند و با انتقال چکیده‌ای از نظرات آنان به خوانندگان غربی، برای برخی از این پرسش‌ها و پیشداوری‌ها پاسخ‌هایی بیابند.

کتاب به پنج فصل تقسیم شده است:

- ۱- چهره‌های اسلام اروپایی.
- ۲- طرح‌های یک دمکراسی دینی
- ۳- امکانات و محدوده‌های اصلاح شریعت اسلام
- ۴- فهیم ایندگان از قرآن

۵- جنبش زنان مسلمان و فعالان حقوق بشر نویسنده‌گان مقاله‌ها که اغلب روزنامه‌نگاران و شرق‌شناسان جوان آلمانی هستند، با دیدی مثبت و نگاهی خوشبینانه به سراغ برخی از چهره‌های سرشناسان و تائیرگذار مسلمان رفته و کوشیده‌اند تا با کاوش در دیدگاه‌های آنان، تحولات فکری مسلمانان در دوران معاصر و گویاً توافقی دیدگاه‌ها و قرائت‌های متقابلی که از اسلام و من کتاب مقدس مسلمانان وجود دارد، نشان دهند.

به گمان آنان چهره‌هایی چون طارق رمضان، فتح‌الله گولن، محمد شعراوی، یوسف فرضوی، محمد شیستری، عبدالکریم سروش، خالد ابوالفضل، فرید اسحقی، جمال البناه و عبدالحکیم مراد در شمار «اصلاح طلبان» مذکور می‌باشند. چهان اسلام اند که در عین پایینی دیدگاه‌های میانی و ارزش‌های اسلامی کوچکشند تا میان اعتقادات و سنت‌های دیرپایی مسلمانان از یک سو و اصول دمکراسی و حقوق بشر و تحولات شتابیاک جهان از سوی دیگر، تعامل و تعادل برقرار کنند.

بازگشت اورزش‌های اولیه

این چهره‌ها را شاید بتوان زیر عنوان کلی «تحول طلبان مسلمان» جا داد، در حالی که «اصلاح طلب» نامیدن این افراد تنها به شرطی موجه است که برداشت ما از مفهوم «اصلاح (reform)» به معنای امروزی و سکولار آن، یعنی تصحیح و تغییر بینایادها و «نوآوری» به منظور جایگزین نمودن و توضیح تدریجی «نو» با «کهنه» نباشد. بلکه «اصلاح» به معنای اولیه آن یعنی بازگشت (re) به صورت (form) اصلی و آغازین دین اسلام و ارزش‌های اولیه آن در نظر گرفته شود.

فراموش نکنیم که حسن البناه، بینانگذار جنبش اخوان‌المسلمین و «پدر معنوی اسلام‌گرایان»، وقتی لغت «اصلاح» را به زبان اورد که خواهان احیای شریعت اسلامی بود که به اعتقاد او باید جایگزین قوانین عرفی شود. افزون بر این، نهضت اصلاح دین مسیحی (reformation) نیز با شعار «بازگشت به سرچشم مسیحیت» آغاز شد.

که البته در سیر تکاملی خود دستاوردهایی در خور به همراه داشت.

بر این اساس شاید این سخن فرانسیس فوکویاما را بهتر بتوان دریافت، آنچا که می‌گوید: «تنها از دل بنیادگرایی است که جنبشی اصلاحی در اسلام سر بر خواهد آورد».

جنبش زنان مسلمان و فعالان حقوق بشر

البته در این کتاب به نام کسانی نظری شیرین عبادی، جیهان حلفاوی و نادیه یاسین نیز بر می‌خوریم. اینان اما بیشتر جزو مدافعان حقوق اقلیت‌ها و طرفداران حقوق بشر

مسلمان» را به عهده دارد، در حال حاضر سرشناس‌ترین عالم اهل سنت در حقوق اسلام است. گستره تالیفات او تقریباً تمام مسایل مهم و مورد توجه مسلمانان معاصر را در بر می‌گیرد.

قرضاوی در مورد «حکومت دینی» و «حکومت اسلامی» و تفاوت این دو نظراتی جالب و در خور تأمل دارد. او معتقد است که بر مبنای راهنمودها و با توجه به تاریخ اسلام، «حکومت اسلامی» حکومتی است مدنی که تسلط و کسب قدرت در آن براساس «شورا و بیعت» و اصل انتخاب است. رهبر یا ریس جمهور نیز در آن به مثابه وکیل و کارگزار امت هستند. امت محور چنین حکومتی است و می‌تواند تصمیمات و افعال رهبر را زیر نظرات داشته باشد و به او امر و نهی کند. هرگاه ریس حکومت به کژراهه و خطرا رفته امت حق دارد از راه‌هایی مسالمت‌آمیز و در صورت نیاز با انقلاب او را برکtar کند. «حکومت دینی» اما همان «تنوکراسی» است که در قرون وسطی برای شده بود و روحانیان مسیحی در آن زمام امور را در دست داشتند.

روحانیونی که خود افعال و اعمال خود را «به نام خدا» و به عنوان «نمایدگان خدا بر روی زمین» بر جان و مال مردم تحمل می‌کردند. آنان به مردم این نظر را تلقین کرده بودند که هر آنچه روحانیون در زمین روایشمند، خداوند هم در آسمان آن را تایید می‌کند. قرضاوی نتیجه می‌گیرد که چنین حکومتی هیچ نسبتی با اسلام ندارد و به هیچ وجه مورد تایید قرآن نیست.

تساهله در اسلام

خالد ابوالفضل، استاد مصری تبار دانشگاه کالیفرنیا و کارشناس حقوق اسلام، شخصیتی علمی و دانشگاهی و در عین حال از چهره‌های جنجالی و بحث‌انگیز رسانه‌های امریکا در سال‌های اخیر است. او که در این میان تابعیت آمریکایی را پذیرفته است درست سه روز پس از رویداد یازده سپتامبر سال ۲۰۰۱ میلادی، با انتشار مقاله‌های معروف و جنجالی خود در روزنامه «لس آنجلس تایمز» با عنوان «بر سر تساهله و مدارای اسلامی چه آمده است؟» توجه افکار عمومی را به خود جلب نمود.

کتاب «تساهله در اسلام» یکی از مشهورترین اثار است که به زبان فارسی نیز ترجمه و منتشر شده است. خالد ابوالفضل در این کتاب می‌کوشد تا از زمینه اجتماعی و تاریخی متن قرآن، اصول چهان‌شمول آن را تکشف و تعهد اخلاقی اسلام را اثبات کند. او در تفسیرهای خود بر سنت تساهله و مدارا در اسلام تاکید دارد.

او در رساله «جایگاه تساهله در اسلام» خاطرنشان می‌کند که تمدن اسلامی، فرقه‌های متصرف و افراطی را به طور سنتی به حاشیه رانده است. با این همه، استدلال می‌کند که به سبب سوء استفاده گروه‌های افراطی از نمادهای اسلامی و نیز رکود در حیات مدنی و زندگی اقتصادی جوامع اسلامی، در حال حاضر اسلام با بحران مرجعیت دینی روپرورست.

خالد ابوالفضل معتقد است که دموکراسی با تعیین حق بیان، حق تشکیل انجمن و حق رای برای همگان، بیشترین قابلیت را برای رشد عدالت و حمایت از شان انسانی دارا است. یکی از ایده‌های بنیادین در قرآن این است که خداوند با قرار دادن تمام ادمیان به عنوان نایب خود بر روی زمین، به تمام بشریت نوعی الوهیت اعطای کرده است.

نتیجه کلی

چهره‌هایی که در این کتاب با نظرات آنان آشنا می‌شوند، از کشورهای مصر، ترکیه، ایران، سوریه، لبنان، مراکش، قطر، اندونزی و آفریقا جنوبی برخاسته و برخی نیز در اروپا و آمریکای شمالی ساکن‌اند.

تاملی کوتاه در اندیشه‌های این شخصیت‌ها و نیز نگاهی گذرا بر کارنامه آنها، تفاوت‌های اساسی در دیدگاه‌ها و نظرات آنان را آشکار می‌سازد. از این رهگذر شاید بتوان به وضوح مشاهده کرد که به دست دادن قرائتی واحد از قرآن و یافتن روشی یکتا و برداشتی بگانه از دیانت اسلام میسر نیست و هرگز از ظن خود در این وادی سیر می‌کند، یعنی درواقع آنچه تاکنون دین اسلام را از نظر تبدیل شدن به ایدئولوژی مصون داشته است.

مشخصات کتاب

Der Islam am Wendepunkt

Liberale und conservative Reformer einer Weltreligion

Hrsg. Von: K. Amirpur und L. Ammann

Heder, Freiburg, ۶۰۰

نخبگان و رسانه‌های فرانسوی را به خود جلب کند اما دیدگاه‌های لیبرال او و مخالفت آشکار با بنیادگرایی و هشدارهایش از به سیاست آلومن اسلام، موجب کاهش محبویت او در میان اکثریت مسلمانان فرانسه شده است. رسانه‌ها از او به عنوان شخصیتی پرجذبه نام می‌برند که با صراحة بمخالفت با اسلام‌گرایان تندرو برخاسته و معتقد است که شریعت اسلام با «جمهوریت» و «مدربنیت» سازگاری دارد.

او از میان برداشتن تبعیضات و به رسمیت شناختن فرهنگ اسلامی از سوی دولت فرانسه را تنها راهکار جلوگیری از گسترش افراطگرایی در میان جوانان مسلمان می‌داند. بن شیخ رویدادهای فلسطین، بوسنی، افغانستان و عراق را عامل تحقیر و سرخوردگی مسلمانان و یکی از علل اصلی گسترش افراطگرایی در میان مسلمانان می‌داند.

آموزش و اتکا به اخلاق اسلامی

محمد فتح‌الله گولن، خطیب مسلمان ترک که فعالیت‌های خود را در دهه ۱۹۵۰ میلادی آغاز کرد و با کمک مقامات رسمی و با پشتیبانی دولت ترکیه در دهه ۱۹۸۰ به آن شدت بخشید، توانسته است با پیوند ناسیونالیسم ترک با اسلام هواهاران بسیاری گرد آورد.

او که موسس یکی از بزرگترین و گسترده‌ترین نهادهای آموزشی در ترکیه است، حوزه فعالیت خود را به کشورهای عربی نیز گسترش داده است. افزون بر نزدیک به ۱۵۰ مدرسه خصوصی و کلاس‌های آمادگی دانشگاهی و خوابگاه دانشجویی در ترکیه، در بسیاری از شهرهای آلمان نیز کلاس‌های کمکدرسی برای دانش‌آموزان ترک ساکن آلمان تأسیس کرده است. گولن روزنامه‌ای نیز به زبان ترکی به نام «زمان» منتشر می‌کند.

فتح‌الله گولن آموزش مدنی و اتکا به اخلاق و ارزش‌های اسلامی را چالش بزرگ مسلمانان در هزاره جدید می‌داند. او در نوشته‌های خود می‌کوشد به پرسش‌هایی پاسخ گوید که برای حفظ هویت نسل جوان مسلمانان ترک که در کشورهای غربی زندگی می‌کنند، دارای اهمیت است. مثلاً پرسش‌هایی از این دست که «چرا پیامبر اسلام هم‌زمان چندین همسر را اختیار کرده بود؟» گولن تعدد زوجات را سنتی برخاسته از اسلام نمی‌داند و با اشاره به پیشینه تاریخی آن، دلایل خود را در مورد چندنهمسری بیان می‌کند.

لیجاد نهادهای آموزشی خصوصی و فعالیت‌های اجتماعی و فرهنگی از یک سو و دیدگاه‌های او مبنی بر سازگاری ارزش‌های اسلام با لایسیت (جانبی دین و دولت) از سوی دیگر و همچنین مخالفت آشکار با اعمال خشونت‌آمیزی که به نام اسلام صورت می‌گیرد، از او چهره‌ای موفق با سیاست‌های دولت ترکیه و مطلوب ترکیه‌ای مسلمانی ساخته است که می‌کوشند با حفظ هویت فرهنگی و دینی، خود را آماده پذیرش اصول اولیه دمکراسی و ورود به اتحادیه کشورهای اروپایی می‌کنند.

اماکنات و محدودیت‌های اصلاح شریعت اسلام

این بخش به معرفی سه چهره کاملاً متفاوت از شخصیت‌های سرشناس و پانفولد جهان اسلام می‌پردازد که در تالیفات خود کوشیده‌اند مزدها و محدودیت‌های اصلاح شریعت اسلام را ترسیم کنند: محمدحسین فضل‌الله، یوسف قرضاوی و خالد ابوالفضل.

از سید محمدحسین فضل‌الله، اغلب به عنوان «رهبر معنوی جنبش حزب الله لبنان» یاد می‌شود که به اقدامات و عملیات استشناهای گروه‌های تندرو اسلامی به دیده اغماض می‌نگرد. اما او در کنار چهره‌ای انقلابی، فقیه و زیبده‌ای است که با قرائتی نو و تفسیرهای تازه از قرآن کوشیده است مفاهیم بنیادین و پویای قرآن را استخراج کند.

او معتقد است که از متن قرآن قواعد بسیاری می‌توان استخراج نمود که زندگی مسلمانان امروز را بهبود بخشد. محمدحسین فضل‌الله، دیدگاه آن گروه از مسلمانان را که بر نامشروع بودن دموکراسی و انتخابات تاکید دارند، ناروا می‌داند و این دو در تقابل با اصول و مبانی اسلام نمی‌داند. او تا آنجا پیش می‌رود که نظام حزبی در آمریکای شمالی را دمکراتیک و در خور تحسین می‌خواند.

«حکومت دینی» و «حکومت اسلامی»

شاید اگر در اسلام نیز منصبی همطران پاپ وجود می‌داشته، یوسف قرضاوی می‌توانست یکی از مستعدترین شخصیت‌ها برای احراز این مقام باشد. این روحانی مصری تبار اهل سنت و مفتی بزرگ قطر، که ریاست اتحادیه جهانی علمای